

REZULTAT PROJEKTU 2:

Zestaw narzędzi e-learningowych dla przedsiębiorczości ekologicznej i społecznej

Moduł 6

Prezentacja polityki UE związanej z przedsiębiorczością za pomocą animowanych filmów wideo

Opracowany przez

Partner 7 – MOBAD

Moduł 6: Prezentacja polityki UE związanej z przedsiębiorczością za pomocą animowanych filmów wideo	
Cel modułu:	Moduł ten ma na celu dostarczenie niezbędnej wiedzy na temat polityki UE związanej z przedsiębiorczością. Moduł wprowadza uczestnika w ogólne zrozumienie procesu kształtowania polityki w UE od opracowania do wdrożenia, a następnie przechodzi do harmonogramu polityk UE związanych z przedsiębiorczością z podejściem sekwencyjnym.
Cele kształcenia:	Cele kształcenia tego modułu to są: • Zrozumienie podstawy kształtowania polityki w ogóle • Zrozumienie, w jaki sposób kształtuje się politykę w UE • Zrozumienie, w jaki sposób strategie polityczne są rozpowszechniane i wdrażane w UE • Zrozumienie charakteru polityk związanych z przedsiębiorczością • Zrozumienie rozwoju polityk związanych z przedsiębiorczością • Zrozumienie obecnej polityki UE w zakresie przedsiębiorczości • Zrozumienie różnych polityk UE dotyczących przedsiębiorczości
Efekty kształcenia:	Pod koniec tego modułu uczestnik modułu powinien być w stanie: • Opisać podstawy tworzenia polityki w ogóle • Rozpoznać procesy kształtowania polityki w UE • Rozpoznać procesy upowszechniania i wdrażania polityki w UE • Zidentyfikować wczesne i rozwijające się polityki UE w zakresie przedsiębiorczości • Rozpoznać mechanizmy aktualnej polityki UE w zakresie przedsiębiorczości
Zawartość:	Wprowadzenie Nawet po 60 latach wspólnej wizji nadal istnieją bariery i ograniczenia dla przedsiębiorczych przedsiębiorstw; ograniczają one wydobywanie ich pełnego potencjału w UE. Niewątpliwie gospodarka UE jako jednolity rynek stoi przed poważnymi wyzwaniami, a jedyną opcją zwiększenia konkurencyjności UE jest promowanie przedsiębiorczości. Ewolucja unijnej polityki przedsiębiorczości przeszła zmiany, które naśladują standardowy cykl przedsiębiorczy każdego przedsięwzięcia: (i) koncepcja lub odkrycie pomysłu na rozwiązanie problemu klienta i początkowy entuzjazm; (ii) kolejne fazy rozwoju produktu lub usługi, w tym problemy i dostosowania początkowego pomysłu do momentu wprowadzenia na rynek; oraz (iii) ciągły proces uczenia się związany z tym cyklem życia. ROZDZIAŁ 1. Proces polityki europejskiej w ujęciu ogólnym 1.1 Zrozumienie polityki przedsiębiorczości w ramach procesu polityki europejskiej 1.2 Podejmowanie decyzji w UE 1.3 Wdrażanie polityk UE Pytania do przemyślenia (3 pytania) ROZDZIAŁ 2. Polityka przedsiębiorczości społecznej i sprzyjającej włączeniu społecznemu 2.1 Przedsiębiorczość sprzyjająca włączeniu społecznemu i mikrofinansowanie 2.2 Społeczne cele przedsiębiorczości 2.3 Kwestie środowiskowe i zrównoważony rozwój Pytania do przemyślenia (3 pytania) ROZDZIAŁ 3. Polityka w zakresie przedsiębiorczości finansowej i gospodarczej 3.1 Przedsiębiorczość o dużym wpływie i przedsiębiorczość oparta na technologiach cyfrowych 3.2 Aglomerowanie i internacjonalizacja przedsięwzięć biznesowych 3.3 Przyszłość polityki przedsiębiorczości w UE Pytania do przemyślenia (3 pytania) Studia przypadków (2) Aktywności (3) Dalsza lektura (lista materiałów dodatkowych) Quiz (10 pytań) Bibliografia
Przydzielony czas:	90 minut
Hashtag modułu	#GreenEntrepreneurship #SocialEntrepreneurship #EUEntrepreneurship #EUEntrepreneurshipPolicy #DigitalEntrepreneurship

SOSUSK

WŁECZNE I TRWAŁE UMIEJĘTNOŚCI MŁODZIEŻY NEET

#Agglomeration
#Internationalization
#FutureOfEntrepreneurship

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Wsparcie Komisji Europejskiej dla wydania niniejszej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, która odzwierciedla jedynie poglądy autorów, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

NUMER PROJEKTU – 2021-1-EL02-KA220-YOU-000029015

Wprowadzenie

Nawet po 60 latach wspólnej wizji nadal istnieją bariery i ograniczenia dla przedsiębiorczych przedsiębiorstw; ograniczają one wydobycie ich pełnego potencjału w UE. Niewątpliwie gospodarka UE jako jednolity rynek stoi przed poważnymi wyzwaniami, a jedyną opcją zwiększenia konkurencyjności UE jest promowanie przedsiębiorczości.

Ewolucja unijnej polityki przedsiębiorczości przeszła zmiany, które naśladują standardowy cykl przedsiębiorczy każdego przedsięwzięcia: (i) koncepcja lub odkrycie pomysłu na rozwiązanie problemu klienta i początkowy entuzjazm; (ii) kolejne fazy rozwoju produktu lub usługi, w tym problemy i dostosowania początkowego pomysłu do momentu wprowadzenia na rynek; oraz (iii) ciągły proces uczenia się związany z tym cyklem życia.

Rozdział 1 Proces polityki europejskiej w ujęciu ogólnym

Na początku lat 1990. nie było prawie żadnych konkretnych inicjatyw w zakresie polityki przedsiębiorczości, a jedynie pewne ogólne polityki wspierania przedsiębiorczości na poziomie UE, które obejmowały, pośrednio, MŚP i przedsiębiorców.

Wczesny okres, w którym tylko przełyski prób rozwoju przedsiębiorczości zaczynają się na początku lat 1990. i kończą się wraz z końcem dekady. Ten okres jest oznaczony dwiema cechami:

- Brak konkretnych środków na rzecz przedsiębiorczości.
- Wstępne wzmianki do końca okresu.

Na powstającym etapie polityki przedsiębiorczości UE, który można prześledzić od końca lat 1990. do początku 2010 r., pojawiły się pierwsze kroki polityki przedsiębiorczości, z głównym naciskiem na diagnozę ekosystemu przedsiębiorczości i niektóre środki wsparcia, głównie dla MŚP.

1.1 Zrozumienie polityki przedsiębiorczości w ramach procesu polityki europejskiej

Zrozumienie procesu kształtowania polityki UE ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia, w jaki sposób podejmowane są decyzje, ustalane są priorytety i określana jest polityka.

Wielorakie wymiary kompleksowej polityki UE w zakresie przedsiębiorczości dopiero niedawno zostały zidentyfikowane i uwzględnione jako prawdziwie odrębny obszar polityki, głównie poprzez przyjęcie w 2013 r. planu działania na rzecz przedsiębiorczości do 2020 r., w którym określono inicjatywy, które Komisja ma podjąć na okres do 2020 r. To wyraźne uznanie przedsiębiorczości jako odrębnego obszaru polityki. W tym kluczowym dokumencie znajduje odzwierciedlenie włączenie go jako jednego z czterech kluczowych obszarów niedawno utworzonej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, MŚP i Przedsiębiorczości.

1.2 Podejmowanie decyzji w UE

Można argumentować, że na poziomie Unii Europejskiej pojawił się złożony system wielu podmiotów i równowagi sił. Agencją wykonawczą na szczeblu europejskim jest Komisja Europejska, która została upoważniona do wdrażania traktatów europejskich poprzez inicjowanie prawodawstwa europejskiego i nadzorowanie jego wdrażania. W ramach Komisji Europejskiej istnieje podział zadań, funkcji i obowiązków, który wymaga wewnętrznej koordynacji w celu wyłonienia się i wdrożenia kompleksowych polityk. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym Komisji różne jej wydziały są zobowiązane do ścisłej współpracy i koordynacji przy przygotowywaniu lub wdrażaniu decyzji Komisji. W praktyce wymóg ten zostanie spełniony w drodze konsultacji przeprowadzonych między właściwymi wydziałami a innymi właściwymi wydziałami, "które są związane lub zainteresowane ze względu na swoje uprawnienia lub obowiązki lub charakter tematu" przed przedłożeniem dokumentu Komisji przez te pierwsze. Odpowiedzialny wydział, po poinformowaniu wydziałów prawnych i wydziałów finansowych w razie potrzeby, stara się sformułować wniosek, który ma zgodę wszystkich konsultowanych wydziałów.

Chociaż szczebel decyzyjny Unii Europejskiej zyskał uprawnienia, zwiększył ponadnarodowe struktury decyzyjne i wzmocnił podmioty, takie jak Komisja Europejska, Trybunał Sprawiedliwości i Parlament Europejski, nie pokonał on jednak swoich państw członkowskich. Jak pokazano, państwa członkowskie są nadal reprezentowane za pośrednictwem swoich rządów w dwóch kluczowych instytucjach wykonawczych i ustawodawczych na szczeblu UE, Radzie Europejskiej i Radzie. Co więcej, przeniesienie kompetencji na szczebel unijny opiera się na zasadzie przyznania kompetencji, to znaczy: UE musi działać w granicach, które zostały jej przyznane. W rzeczywistości kompetencje na szczeblu Unii Europejskiej to nie tylko wyłączne kompetencje, dzięki którym UE ma wyłączną zdolność do działania i tworzenia europejskiego prawa i polityki w odpowiednich obszarach. Kompetencje dzielone i koordynacyjne UE umożliwiają państwom członkowskim wspólne działanie w różnych obszarach z UE.

Proces decyzyjny UE

W proces decyzyjny UE zaangażowane są 3 główne instytucje:

- Parlament Europejski, reprezentujący obywateli UE
- Rada Unii Europejskiej, reprezentująca rządy UE
- Komisja Europejska, reprezentująca ogólne interesy UE

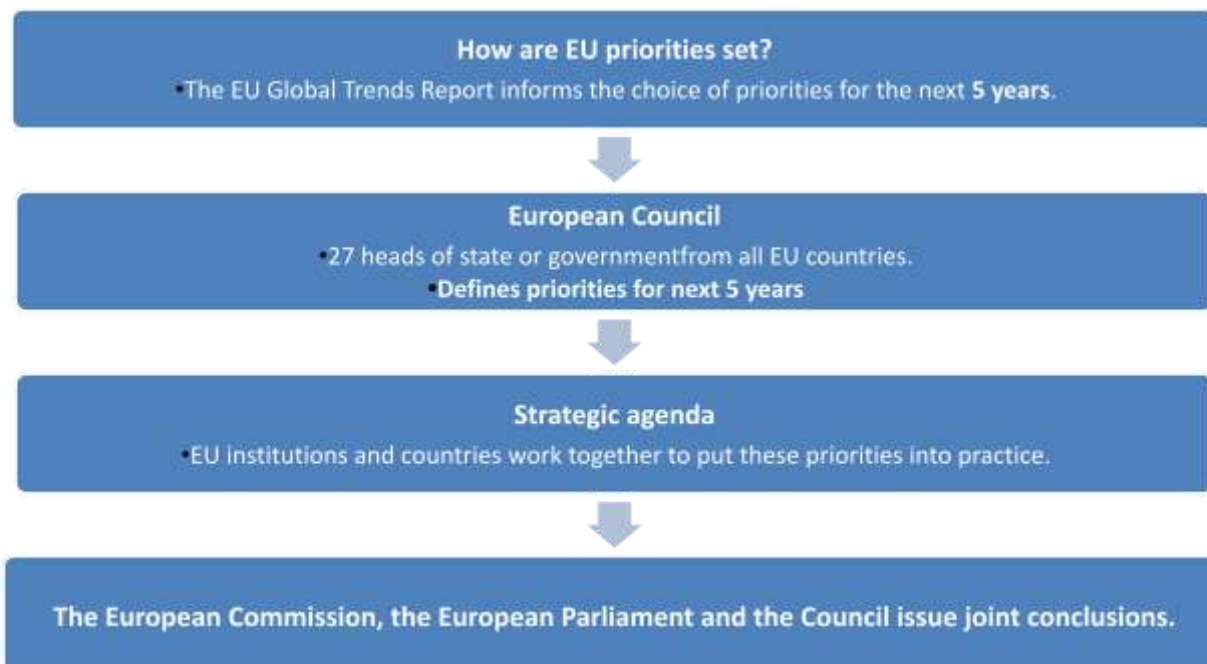
Decyzje w sprawie polityki UE podejmowane są zazwyczaj w drodze zwykłej procedury ustawodawczej (znanej wcześniej jako procedura współdecyzji). Jest to proces, w ramach którego trzy główne instytucje dochodzą do porozumienia w sprawie prawodawstwa.

Opracowywanie aktów prawnych UE

Zanim Komisja zaproponuje nowe inicjatywy, ocenia ich potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe.

Przegląd i przyjęcie

Po przedstawieniu wniosku przez Komisję zarówno Parlament, jak i Rada dokonują jego przeglądu i mogą zaproponować poprawki. Zazwyczaj Parlament, Rada i Komisja spotykają się, aby sprawdzić, czy mogą uzgodnić kompletny zestaw poprawek.

1.3 Wdrażanie polityk UE

Wdrażanie polityki w UE przebiega zgodnie z następującymi etapami:

Budżet polityki i zasady jej wykorzystania są ustalane wspólnie przez Radę Europejską i Parlament Europejski na podstawie wniosku Komisji. Rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów ustanawia ramy regulacyjne wspólne dla 8 funduszy UE objętych zarządzaniem dzielonym.

Zasady i priorytety polityki spójności są destylowane w procesie konsultacji między Komisją a krajami UE. Każde państwo członkowskie opracowuje projekt umowy partnerstwa, w którym nakreśla strategię kraju i proponuje listę programów. Oprócz tego państwa członkowskie przedstawiają również projekty programów obejmujących całe państwa członkowskie i/lub regiony.

Komisja **negocjuje** z organami krajowymi **ostateczną treść** umowy partnerstwa, a także każdy program. Pracownicy, pracodawcy i organy społeczeństwa obywatelskiego mogą uczestniczyć w programowaniu programów i zarządzaniu nimi.

Programy są **wdrażane** przez państwa członkowskie i ich regiony. Oznacza to wybór, monitorowanie i ocenę setek tysięcy projektów. Prace te są organizowane przez "instytucje zarządzające" w każdym kraju i/lub regionie.

Komisja przeznacza fundusze (aby umożliwić krajom rozpoczęcie wydatków na ich programy).

Komisja wypłaca każdemu krajowi poświadczony wydatki.

Komisja monitoruje każdy program, wraz z danym krajem.

Zarówno Komisja, jak i państwa członkowskie są odpowiedzialne za sprawozdawczość i ocenę przez cały okres programowania.

Pytania do przemyślenia

- Biorąc pod uwagę zwyczajowe procesy kształtowania polityki w UE, ewolucja unijnej polityki przedsiębiorczości uległa zmianom, które naśladują standardowy cykl przedsiębiorczości każdego przedsięwzięcia. Innymi słowy, kształtowanie polityki UE samo w sobie podąża ścieżką przedsiębiorczości poprzez (i) koncepcję lub odkrycie pomysłu na rozwiązanie problemu klienta i początkowy entuzjazm; (ii) kolejne fazy rozwoju produktu lub usługi, w tym problemy i dostosowania początkowego pomysłu do momentu wprowadzenia na rynek; oraz (iii) ciągły proces uczenia się związany z tym cyklem życia. Twoim zdaniem, czego UE nauczyła się do tej pory w zakresie pobudzania przedsiębiorczości w ciągu ostatniej dekady?

- W odniesieniu do poprzedniego punktu, jak myślisz, co spowoduje podjęcie dalszych działań w zakresie przedsiębiorczości, aby wznowić cykl?

Rozdział 2 Polityka przedsiębiorczości społecznej i sprzyjającej włączeniu społecznemu

2.1 Przedsiębiorczość sprzyjająca włączeniu społecznemu i mikrofinansowanie

Polityka przedsiębiorczości sprzyjającej włączeniu społecznemu ma na celu wspieranie tworzenia i rozwoju przedsiębiorstw przez grupy niedostatecznie reprezentowane (np. kobiety, młodzież, migranci i osoby starsze) oraz bezrobotnych. W przypadku tych grup zwykle bariery dla przedsiębiorczości są często wyższe niż średnia.

Z uwagi na wyzwania związane z transformacją ekologiczną i cyfrową Europa będzie potrzebowała innowacyjnych rozwiązań i należy wspierać wszystkie talenty w zakresie przedsiębiorczości.

Komisja Europejska od dawna współpracuje z OECD w zakresie przedsiębiorczości sprzyjającej włączeniu społecznemu. Współpraca ta przyczyniła się do opracowania narzędzia polityki lepszej przedsiębiorczości, które pomaga decydentom na wszystkich szczeblach w ulepszaniu polityki przedsiębiorczości sprzyjającej włączeniu społecznemu.

Współpraca zaowocowała również kilkoma publikacjami, w tym dwuletnim raportem "The Missing Entrepreneurs" (2019 i 2021) oraz serią Policy Briefs obejmujących takie kwestie, jak:

- inkubatory wspierające przedsiębiorczość włączającą
- przedsiębiorczość seniora
- przedsiębiorczość młodzieży
- utrzymanie samozatrudnienia
- przedsiębiorczość nieformalna

Przedsiębiorczość włączająca jest również objęta projektem Better Incubation, który ma na celu zachęcenie głównych inkubatorów przedsiębiorczości do rozszerzenia zasięgu na przedsiębiorczość społeczną i integracyjną.

2.2 Społeczne cele przedsiębiorczości

Czym jest przedsiębiorczość społeczna?

Przedsiębiorczość społeczna to przedsiębiorczość, której głównym celem jest sprostanie pilnym wyzwaniom społecznym i zaspokojenie potrzeb społecznych w innowacyjny sposób, służąc jednocześnie interesowi ogólnemu i dobru wspólnemu z korzyścią dla społeczności. Krótko mówiąc, przedsiębiorczość społeczna koncentruje się przede wszystkim na wpływie społecznym, a nie na maksymalizacji zysków, starając się dotrzeć do najbardziej wrażliwych grup i przyczynić się do zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Dlaczego przedsiębiorczość społeczna jest ważna?

Przedsiębiorczość społeczna odgrywa ważną rolę w rozwiązywaniu problemów społecznych, gospodarczych i środowiskowych, jednocześnie wspierając wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, wspólny dobrobyt i włączenie społeczne. Ponadto przedsiębiorczość społeczna przyczynia się do tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza na szczeblu lokalnym, a także do demokratycznego uczestnictwa i poprawy świadczenia usług socjalnych.

Aby zwiększyć skuteczność przedsiębiorczości społecznej i uczynić ją bardziej powszechną, UE zapewnia:

- Szczegółowe przeglądy krajów
- Komunikaty polityczne
- Seminaria dotyczące budowania potencjału
- Kompendium dobrych praktyk

2.3 Kwestie środowiskowe i zrównoważony rozwój

Komisja Europejska uruchomiła Europejski Zielony Ład w grudniu 2019 r., aby zresetować wzrost gospodarczy na rzecz neutralności węglowej – zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju ONZ. Jest to "nowa" strategia wzrostu i działania Europy, które mają sprawić, że gospodarka UE będzie zrównoważona i konkurencyjna, przy jednoczesnym uwzględnieniu ochrony środowiska. Aby zrealizować to zadanie, UE dąży do przekształcenia swojej gospodarki poprzez osiągnięcie zerowej emisji netto gazów cieplarnianych do 2050 r.; będąc pierwszym neutralnym klimatycznie kontynentem na świecie przez;

- posiadanie dobrobytu gospodarczego w dużej mierze oddzielonego od intensywności nakładów zasobów (tj. dematerializacji);

- o ujemnym wpływie na środowisko (tj. oddzielenie wpływu); i
- nie pozostawiając nikogo i żadnego regionu w tyle (tj. włączenie).

Unia Europejska (UE) wdraża również koncepcję systemu gospodarki o obiegu zamkniętym, którego główną ideą jest jak najdłuższe utrzymanie wartości dodanej w produktach, zarówno w celu poprawy jakości środowiska, jak i eliminacji odpadów.

Przepisy te zakładają poprawę unijnych systemów gospodarowania odpadami i regulacji prawnych. Komisja Europejska zaproponowała pakiet legislacyjny dotyczący zmiany głównych dyrektyw dotyczących gospodarowania odpadami.

Parlament Europejski i Rada przyjęły ten dokument w 2018 r. Pakiet legislacyjny zmienia sześć dyrektyw, które są głównymi elementami ram prawnych dotyczących gospodarowania odpadami w UE.

Są to systematyczne zmiany w przepisach prawa odpadowego UE, które obejmują:

- modyfikacji systemu gospodarowania odpadami;
- dostosowanie definicji; i
- sformułowanie nowych definicji prawnych (np. odpady komunalne, wypełnianie wyrobisk) lub ustanowienie wskaźników jakościowych i ilościowych obejmujących znaczenie hierarchii postępowania z odpadami.

Co to wszystko oznacza dla przedsiębiorców, prezesów, firm i inwestorów prowadzących działalność w Europie lub dla Europy?

Ostatecznym celem każdej firmy powinno być osiągnięcie zrównoważonego rozwoju poprzez przekształcenie wyzwań związanych z klimatem i środowiskiem w możliwości biznesowe oraz poprzez włączenie transformacji do wszystkich zainteresowanych stron.

Dyrektorzy wielu globalnych graczy w Europie promują Europejski Zielony Ład i zobowiązali się do restrukturyzacji swoich firm. Wielu menedżerów najwyższego szczebla jest częścią Grupy Działania CEO na rzecz Europejskiego Zielonego Ładu, uruchomionej wspólnie ze Światowym Forum Ekonomicznym i Komisją Europejską, aby zmobilizować biznes i przyczynić się do wysiłków politycznych na rzecz zrównoważonego środowiska poprzez przedsiębiorczość.

Pytania do przemyslenia

- Każde przedsiębiorstwo może najlepiej ocenić siebie i to, w jakim stopniu może lub musi przyczynić się do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu. Z jednej strony firmy z pewnością mogą mieć nadzieję, że Europejski Zielony Ład nie wpłynie na ich działalność. Jednak taka ignorancka postawa najprawdopodobniej doprowadzi do wielu problemów, w tym możliwej utraty biznesu i udziału w rynku. Z drugiej strony realistyczna i inteligentna strategia w odniesieniu do Zielonego Ładu mogłaby doprowadzić do powstania nowych rynków i udziałów w przedsiębiorstwach. W jakich obszarach cele Europejskiego Zielonego Ładu miałyby negatywny wpływ na przedsiębiorstwa?
- W odniesieniu do poprzedniego punktu, w jakich obszarach cele Europejskiego Zielonego Ładu pozytywnie wpłynęłyby na przedsiębiorstwa?
- Przedsiębiorca społeczny jest zainteresowany prowadzeniem biznesu na rzecz dobra społecznego, a nie tylko odniesieniem korzyści finansowych. Biorąc pod uwagę fakt, że przedsiębiorcy społeczni mogą starać się wytwarzać produkty przyjazne dla środowiska, służyć zaniedbanej społeczności lub koncentrować się na działalności filantropijnej, jak myślisz, jak UE powinna zmienić swoją politykę, aby wspierać przedsiębiorczość społeczną, jednocześnie zapewniając wystarczającą motywację finansową?

Rozdział 3 Polityka w zakresie przedsiębiorczości finansowej i gospodarczej

Punktem wyjścia dla polityki przedsiębiorczości wdrażanej przez obecne wcielenie Komisji Europejskiej jest program Small Business Act (SBA) przyjęty w 2008 r., który opiera się na ramach i koncepcjach opracowanych w ramach wspólnotowego programu lizbońskiego z 2005 r. na rzecz nowoczesnej polityki dotyczącej MŚP. W 2010 r. Komisja określiła program SBA jako "główny instrument promowania konkurencyjności i przedsiębiorczości MŚP na jednolitym rynku i poza nim". Akt i jego dalsze znaczenie, które do dziś służy realizacji szerszej polityki UE w zakresie przedsiębiorczości, pokazuje kluczowe znaczenie koncepcji MŚP jako punktu zakotwiczenia dla większości inicjatyw na rzecz reformy przedsiębiorczości. Nawet jeśli podmioty społeczne, których dotyczy reforma polityki przedsiębiorczości, obejmują szerszy zakres niż przedsiębiorstwa i przedsiębiorcy, a co najważniejsze, obejmują również studentów i pracowników, większość konkretnych inicjatyw podejmowanych obecnie w celu zreformowania przedsiębiorczego społeczeństwa w Europie dotyczy MŚP. Biorąc pod uwagę rolę pojęcia MŚP jako jednego z podstawowych punktów zaczepienia polityki UE w zakresie promowania przedsiębiorczości, warto przypomnieć unijną definicję małego i średniego przedsiębiorstwa.

3.1 Przedsiębiorczość o dużym wpływie i przedsiębiorczość oparta na technologiach cyfrowych

Przedsiębiorczość cyfrowa obejmuje wszystkie nowe przedsięwzięcia i transformację istniejących

przedsiębiorstw poprzez tworzenie i wykorzystywanie nowatorskich technologii cyfrowych.

Przedsiębiorstwa cyfrowe charakteryzują się dużą intensywnością wykorzystania nowatorskich technologii cyfrowych (w szczególności mediów społecznościowych, analizy dużych zbiorów danych, rozwiązań mobilnych i chmurowych) w celu usprawnienia operacji biznesowych, wynalezienia nowych modeli biznesowych, wyostrenienia inteligencji biznesowej oraz zaangażowania klientów i interesariuszy. Tworzą one miejsca pracy i możliwości wzrostu gospodarczego w przyszłości.

MŚP i przedsiębiorstwa cyfrowe są uznawane przez decydentów i naukowców za kluczowe dla gospodarek na całym świecie dzięki ich wkładowi w tworzenie dobrobytu, generowanie dochodów, produkcję i zatrudnienie.

Przy ograniczonych zasobach decydenci polityczni stają przed trudnymi decyzjami dotyczącymi polityk, programów i inicjatyw, które powinny być wykorzystywane do wspierania przedsiębiorczości o dużym wpływie i przedsiębiorczości opartej na technologiach cyfrowych.

W rzeczywistości często brakuje zrozumienia sposobów, w jakie programy, projekty i inicjatywy przyczyniają się do wspierania przedsiębiorstw cyfrowych i MŚP.

Komisja Europejska uznaje kluczową rolę, jaką technologie cyfrowe mogą odegrać w poprawie otoczenia biznesowego w Europie.

Strategia "Europa 2020" na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz jej inicjatywy przewodnie obejmują:

- i) Europejska agenda cyfrowa,
- ii) Akt o jednolitym rynku,
- iii) Polityka przemysłowa w erze globalizacji, oraz
- (iv) Plan działania na rzecz przedsiębiorczości do 2020 r. – zapewnienie solidnych podstaw do przygotowania sceny i przekazania silnego przesłania politycznego w celu osiągnięcia celu, jakim jest urzeczywistnienie jednolitego rynku cyfrowego.

W planie działania na rzecz przedsiębiorczości do 2020 r. Komisja podkreśla potencjał inteligentnego wykorzystania ICT (technologie teleinformacyjne) jako czynnika sprzyjającego przedsiębiorczości, wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu miejsc pracy. Komisja dąży do przyspieszenia tworzenia nowych możliwości biznesowych i transformacji europejskiego otoczenia biznesowego dzięki nowatorskim technologiom cyfrowym.

W oparciu o intensywny dialog z zainteresowanymi stronami i analizę polityki opracowano ramy polityczne w celu opisanie wizji i kluczowych obszarów priorytetowych interwencji politycznej. Ramy opierają się na pięciu filarach, z których każdy opisuje kluczowe czynniki i działania wpływające na przedsiębiorczość cyfrową. Komisja jest zaangażowana w działania na rzecz wdrożenia tego pięciofilarego planu.

ENABLING DIGITAL ENTREPRENEURSHIP				
Digital knowledge base and ICT market	Digital business environment	Access to finance	Digital skills and e-leadership	Entrepreneurial culture
<i>Enhancing digital innovation, commercialization and the ICT sector</i>	<i>Strengthening digital infrastructure, the regulatory framework and improving ease of doing business</i>	<i>Facilitating access to finance and enhancing digital investments</i>	<i>Fostering e-leadership skills through education and training</i>	<i>Creating a supportive entrepreneurial culture</i>
▶ Public and/or private sector support the creation of new companies and foster the development of existing ones that embrace digital ▶ Knowledge diffusion to enhance digital innovation is encouraged. ▶ ICT sector acts as an engine for diffusion and commercialization of new services/ideas.	▶ A clear and supportive regulatory environment makes doing digital business simple, market entry is facilitated and there is an active and dynamic supply and demand of digital technologies ▶ Access to and trust in digital markets is heightened, as a result of an improved ICT infrastructure	▶ Enhanced access to finance is available, targeted at the creation, survival and growth of digital entrepreneurs ▶ Traditional forms of lending are complemented by innovative mechanisms targeted at enhancing digital investments ▶ Fiscal and tax frameworks are supportive and help to enable all business to embrace digital technologies	▶ A supportive education system exploits the new opportunities arising from ICT development, so individuals have the skills and the knowledge to improve business efficiency and develop new business models powered by digital ▶ Entrepreneurs and business leaders are more e-competent and able to enhance growth and internationalization	▶ The entrepreneurial culture is more supportive and embraces digital entrepreneurs. They are fully integrated in this context and their image and role in society are both improved and emphasized.

3.2 Aglomerowanie i internacjonalizacja przedsięwzięć biznesowych

Przejście od gospodarki "zarządzanej" do gospodarki "przedsiębiorczej" jest jednym z najważniejszych

wyzwań, przed którymi stanęły gospodarki rozwinięte w ciągu ostatnich kilku dekad. Wyzwanie to jest ściśle powiązane z rosnącym znaczeniem kapitału niefizycznego, takiego jak kapitał ludzki i intelektualny, dla tworzenia bogactwa.

Różnice w działalności przedsiębiorczej i strukturze przestrzennej gospodarek mogą być potencjalnie źródłem różnej skuteczności w przekazywaniu wiedzy, a ostatecznie we wzroście gospodarczym.

Badania wykazały, że po kontrolowaniu zasobów wiedzy oraz wydatków na badania i rozwój, zarówno działalność przedsiębiorcza, jak i aglomerowanie mają pozytywny i statystycznie istotny wpływ na zmiany technologiczne w Unii Europejskiej.

W związku z tym, uznając znaczenie aglomerowania i silną pozycję na coraz bardziej umiędzynarodowionym rynku, w dniu 28 października 2015 r. Komisja Europejska przedstawiła nową strategię jednolitego rynku, aby stworzyć pogłębiony i bardziej sprawiedliwy jednolity rynek, który przyniesie korzyści zarówno konsumentom, jak i przedsiębiorstwom. Jeden z czterech filarów strategii jednolitego rynku koncentruje się na promowaniu lepszych możliwości dla przedsiębiorstw i konsumentów.

Według RIPR: Regionalny Indeks Przedsiębiorczości i Rozwoju UE, aglomerowanie rynkowe jest ważnym elementem filaru postrzegania możliwości.

3.3 Przyszłość polityki przedsiębiorczości w UE

Podsumowując, w polityce przedsiębiorczości UE można wskazać odrębne ogniska, ponieważ ewoluowały one w czasie:

1. skupienie się na MŚP;
2. skupienie się na innowacjach poprzez MŚP;
3. skoncentrowanie się na szybko rozwijających się MŚP.

W ciągu ostatnich dziesięcioleci inicjatywy polityczne w zakresie polityki nadzwyczajnej przeszły od ogólnych, zorientowanych na buforowanie inicjatyw do mobilizacji zasobów i inicjatyw pomostowych, w kierunku inicjatyw o wysokim wzroście i zwiększaniu zdolności.

Możliwe jest rozróżnienie między;

- inicjatywy na rzecz budowania infrastruktury (inkubatory przedsiębiorczości i parki naukowe, głównie z naciskiem na buforowanie);
- inicjatywy mobilizujące zasoby o orientacji głównie na buforowanie (granty, dotacje itp.);
- inicjatywy mające na celu dostęp do zasobów o orientacji głównie pomostowej (łączenie z inwestorami wysokiego ryzyka i akceleratorami, inicjatywy tworzenia sieci kontaktów w celu wspierania współpracy między przedsiębiorstwami i wymiany doświadczeń); i
- inicjatywy zwiększające zdolności (selektywne, ukierunkowane, specyficzne dla danego przedsiębiorstwa działania mające na celu zwiększenie zdolności przedsiębiorstw do innowacji i wzrostu).

Oprócz inicjatyw infrastrukturalnych większość inicjatyw w zakresie polityki przedsiębiorczości pozostaje skoncentrowana na przedsiębiorstwie i działa w trybie "impulsu podażowego", koncentrując się na ułatwianiu danej firmie w danym momencie, a celem jest ułatwienie osiągnięcia wyników na poziomie firmy.

Pomimo rosnącego znaczenia zjawiska ekosystemu przedsiębiorczości podjęto niewiele inicjatyw w zakresie polityki przedsiębiorczości odnoszących się konkretnie do funkcjonowania ekosystemów przedsiębiorczości.

Z pewnością istnieją polityki infrastrukturalne, które mają szerszy wpływ niż na poziomie firmy (np. nowe inkubatory przedsiębiorczości, parki naukowe, akceleratorzy). Pojawiły się również inicjatywy sieciowe, które mają na celu nakłonienie do tworzenia sieci kontaktów między przedsiębiorczymi firmami (np. inicjatywa UE EuroStars, która ułatwiła współpracę badawczo-rozwojową między europejskimi MŚP).

Ponadto inicjatywy zorientowane na szybki wzrost stanowiąby ważny składnik ekosystemów przedsiębiorczości. Mimo to w portfelu polityki przedsiębiorczości UE nadal brakuje prawdziwego podejścia ekosystemowego. Dlatego przyszły trend w polityce przedsiębiorczości wydaje się zmierzać w kierunku ekosystemów przedsiębiorczości.

Pytania do przemyslenia

- W przeciwieństwie do ekosystemów innowacji, gdzie zwykle można znaleźć właściciela platformy w centrum ekosystemu, w ekosystemach przedsiębiorczości nikt tak naprawdę nie jest odpowiedzialny. Nikt w rzeczywistości nie jest "właścicielem" pierwotnych i wtórnych usług ekosystemowych – a zatem nikt niekoniecznie czuje się odpowiedzialny za zagwarantowanie skutecznego funkcjonowania ekosystemu. Zamiast tego wszyscy interesariusze ekosystemu dążą do własnych celów w swoich interakcjach z innymi.

Czy w obliczu takiego wyzwania, jakie szczególne wyzwania, twoim zdaniem, stwarzałyby ekosystemy przedsiębiorczości dla rozwoju polityki przedsiębiorczości?

- Jakie wyzwania stoją przed scentralizowanym systemem podejmowania decyzji dla przyszłości kształtowania polityki UE w dziedzinie przedsiębiorczości?
- Jedną z dyskusji w dziedzinie unijnej polityki przedsiębiorczości dotyczy tego, czy jakość powinna być nowym celem w przeciwieństwie do wzrostu. Biorąc pod uwagę wszystkie ogólne polityki związane ze wzrostem MŚP poprzez politykę przedsiębiorczości, jaki według Ciebie byłby najlepszy sposób działania, jeśli chodzi o podnoszenie jakości przedsiębiorczości?

Studia przypadków

Studium przypadku 1: Opracowanie przez Komisję Europejską Polityki Społecznie Odpowiedzialnych Zamówień Publicznych (SOZP)

Opis studium przypadku: Społecznie odpowiedzialne zamówienia publiczne (SOZP) polegają na dawaniu przykładu i wpływaniu na rynek. Promując SOZP, władze publiczne mogą dać przedsiębiorstwom realne zachęty do rozwijania społecznie odpowiedzialnego zarządzania. Poprzez mądre dokonywanie zakupów władze publiczne mogą promować możliwości zatrudnienia, godną pracę, włączenie społeczne, dostępność, projektowanie dla wszystkich, etyczny handel oraz dążyć do osiągnięcia szerszej zgodności z normami społecznymi. W przypadku niektórych produktów, robót budowlanych i usług wpływ ten może być szczególnie znaczący, ponieważ nabywcy publiczni mają duży udział w rynku (np. w budownictwie, usługach biznesowych, IT itp.). Ogólnie rzecz biorąc, władze publiczne są głównymi konsumentami w Europie, wydając około 17% produktu krajowego brutto UE (suma równa połowie PKB Niemiec). W związku z tym, wykorzystując swoją siłę nabywczą do wyboru towarów i usług, które również przynoszą dobre wyniki społeczne, mogą wnieść znaczący wkład w zrównoważony rozwój.

Podstawę prawną zamówień publicznych w Unii Europejskiej stanowią dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE ("dyrektywy o zamówieniach publicznych"), które umożliwiają uwzględnienie kwestii społecznych, pod warunkiem że są one w szczególności związane z przedmiotem zamówienia i proporcjonalne do jego wymogów oraz pod warunkiem przestrzegania zasad gospodarności i równego dostępu dla wszystkich dostawców UE.

Kluczowe wnioski: Polityka społecznie odpowiedzialnych zamówień publicznych (SOZP) była rozwijana na przestrzeni lat w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), w komunikacie Komisji Europejskiej z 2001 r. oraz w badaniu opublikowanym przez Komisję w 2003 r. w sprawie różnorodności i równości w zamówieniach publicznych (http://ec.europa.eu/employment_social/fundamental_rights/public/arc_en.htm#Leaflets). Ten przypadek pokazuje, że kształtowanie polityki w kwestiach związanych z przedsiębiorczością następuje po racjonalnym procesie podejmowania decyzji, w którym najpierw definiuje się problem, następnie omawia się alternatywy i ostatecznie podejmuje decyzję.

Studium przypadku 2: Przegląd polityki UE dla MŚP i jej ewolucji

Opis studium przypadku: Przeszkody zewnętrzne dla MŚP (brak wykwalifikowanych pracowników, trudności w dostępie do finansowania, ograniczenie inwestycji w szkolenia oraz badania i rozwój oraz brak odpowiednich ram regulacyjnych w połączeniu z niską jakością administracji) mogą mieć znaczący wpływ na regiony. MŚP stanowią większość osób zatrudnionych oraz stanowią wartość dodaną w gospodarce UE. Wyzwania, które ograniczają ich zdolność do wzrostu i konkurencyjności, mogą zatem negatywnie wpłynąć na zdolność regionalnych gospodarek do rozwoju. Z kolei ograniczenia regionalnego rozwoju gospodarczego mogą dodatkowo wpłynąć na zdolność MŚP do wzrostu i konkurencyjności, tworząc błędne koło wpływające na całe regionalne otoczenie biznesowe i gospodarcze.

Po pierwsze, istnieją głębokie różnice między państwami członkowskimi i w ich obrębie, jeśli chodzi o zdolność regionów do innowacji. Po drugie, potencjał innowacyjny regionu ma głęboki wpływ na jego zdolność do konkurencyjności. Wreszcie, mniejsza zdolność do konkurencyjności oznacza większą ekspozycję na ryzyko globalizacji i zmian technologicznych.

Aby wyeliminować opisane powyżej przeszkody ograniczające rozwój MŚP, UE zaczęła koncentrować politykę na ukierunkowaniu i wspieraniu MŚP, wydając kilka dokumentów strategicznych, takich jak traktat lizboński (2007 r.), zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji (2010 r.), silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego (2012 r.), plan działania na rzecz przedsiębiorczości do 2020 r. (2012 r.) oraz Start-up and Scale-up Initiative (2016) i wiele innych dokumentów, takich jak te.

Kluczowe wnioski: Analiza polityki UE pokazuje, że istnieje znaczne pole do poprawy wsparcia UE dla MŚP, zwłaszcza w celu sprostania trzem kluczowym wyzwaniom, przed którymi obecnie stoją. UE może zrobić więcej dla MŚP poprzez zarówno scentralizowaną, jak i zdecentralizowaną politykę, wspierając władze lokalne. Czas pokaże, jak w latach 2021–2027 będą się radzić plany współpracy z sektorem polityki i programy koncentrujące się na wsparciu dla MŚP, takie jak "Horyzont Europa" i InvestEU.

Aktywności

Tytuł Działanie 1 / Badanie dobrych praktyk	
Format: (twarzą w twarz, online, hybrydowy)	Online
Cele kształcenia	Aby móc wyszukiwać dobre praktyki online, należy zobaczyć, co zostało zrobione wcześniej w określonym obszarze zainteresowania.
Potrzebny materiał/wyposażenie	Dostęp do Internetu, komputer
Opis aktywności	Aby zbadać inspirujące i przetestowane rozwiązania polityczne zidentyfikowane w ramach projektów w UE, uczestnik powinien udać się do https://www.interregeurope.eu/policy-solutions i poszukać konkretnych problemów oraz sprawdzić, czy rozwiązanie polityczne zostało już zaoferowane w tej dziedzinie.
Pytania podsumowujące	Czy znalazłeś to, czego szukałeś? Czy rozwiązanie było dla Ciebie satysfakcjonujące? Co byś zrobił inaczej?
Przydzielony czas	30 min
Jakie inne formaty można przystosować do aktywności?	N/A
Uwagi dla trenera/facilitatora	Podaj konkretne tematy do wyszukania przez uczestników, zamiast zmuszać ich do wymyślenia własnych.

Linki zewnętrzne

Nazwa zasobu	Typ	Łącze
EU Decision-making process	Strona internetowa	https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/decision-making-process_en
Supporting entrepreneurship	Strona internetowa	https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/supporting-entrepreneurship_en
Smart specialization, entrepreneurship and SMEs: issues and challenges for a results-oriented EU regional policy	Artykuł	https://link.springer.com/article/10.1007/s11187-016-9707-z
EU support for social entrepreneurs [Policy Podcast]	Wideo	https://www.youtube.com/watch?v=2B9JegqPHSk
EU Policy and Implementation	Wideo	https://www.youtube.com/watch?v=4GPLHuh3NKc
Public Policies for Fostering Entrepreneurship: A European Perspective	Książka	João Leitão, Rui Baptista · 2009
The Missing Entrepreneurs Policies for Inclusive Entrepreneurship in Europe	Książka	OECD, Komisja Europejska · 2013

Quiz

P1. Przedsiębiorcy społeczni zawsze poszukują przedsięwzięć biznesowych non-profit, koncentrując się wyłącznie na wysiłkach na rzecz wytwarzania produktów przyjaznych dla środowiska, służenia zaniedbanej społeczności lub skupiania się na działalności filantropijnej.

- a) Prawda b) **Fałsz**

P2. Standardowy cykl przedsiębiorczy każdego przedsięwzięcia obejmuje fazę naśladowania innych i robienia dokładnie tego, co inni, aby uniknąć błędów.

- a) Prawda b) **Fałsz**

P3. Polityka UE w zakresie przedsiębiorczości ma swoje konkretne korzenie począwszy od końca lat 1990. do początku 2010 roku.

- a) **Prawda** b) Fałsz

P4. Decyzje polityczne UE podejmowane są wyłącznie na podstawie decyzji Komisji, bez uwzględniania interesów krajowych, ponieważ ogólny interes UE ma wyższy status.

- a) Prawda b) **Fałsz**

P5. Kiedy tworzone są polityki, definicje powinny mieć znaczenie, ponieważ, jak sugeruje termin, definicja może być subiektywna i różna w różnych kulturach, a zatem zasady mogą być interpretowane przez lokalne definicje używanych terminów.

- a) Prawda b) Fałsz

P6. Europejski Zielony Ład dotyczy głównie polityki leśnej i ma na celu uratowanie drzew przed wycięciem.

- a) Prawda b) Fałsz

P7. Przedsiębiorczość cyfrowa jest szczególnie ważna w dzisiejszym świecie wraz z rozwojem technologii mobilnych, a zwłaszcza miejsca mediów społecznościowych w życiu ludzi.

- a) Prawda b) Fałsz

P8. Podobnie jak w przeszłości i jak pokazują dotychczasowe udokumentowane polityki, polityka UE w zakresie przedsiębiorczości będzie nadal zbieżna w zakresie promowania konkurencyjności i przedsiębiorczości MŚP.

- a) Prawda b) Fałsz

P9. W przeciwieństwie do ekosystemów innowacji, gdzie zwykle można znaleźć właściciela platformy w centrum ekosystemu, w ekosystemach przedsiębiorczości nikt tak naprawdę nie jest odpowiedzialny.

- a) Prawda b) Fałsz

P10. Tworzenie sieci kontaktów i aglomerowanie nie są konieczne do funkcjonowania przedsiębiorczych firm, ponieważ każda firma ma własną sferę działalności.

- a) Prawda b) Fałsz

Bibliografia

- Ács, Z.J., Varga, A. Entrepreneurship, Agglomeration and Technological Change. *Small Bus Econ* 24, 323–334 (2005).
<https://doi.org/10.1007/s11187-005-1998-4>
- European Commission, Executive Agency for Small and Medium-sized Enterprises, Tepper, P., McLennan, A., Hirt, R. (2020). *Making socially responsible public procurement work : 71 good practice cases*, Publications Office.
<https://data.europa.eu/doi/10.2826/844552>
- European Commission. (n.d.). *Fueling Digital Entrepreneurship in Europe*.
<https://ec.europa.eu/docsroom/documents/5313/attachments/1/translations/en/renditions/native>
- European Commission. (2013). *ENTREPRENEURSHIP 2020 ACTION PLAN*. Lex Europa.
<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0795:FIN:en:PDF>
- Legislation. (n.d.). *European Union*. Retrieved October 26, 2022, from
https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/decision-making-process/legislation_en
- OECD - *Social Entrepreneurship in Europe- An OECD-European Commission Project*. (n.d.). Retrieved October 26, 2022, from <https://www.oecd.org/cfe/leed/social-entrepreneurship-oecd-ec.htm>
- Programming and implementation*. (n.d.). *Regional Policy - European Commission*. Retrieved October 26, 2022, from
https://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/how/stages-step-by-step/
- Social Entrepreneur: Definition and Examples*. (2021, April 24). Investopedia.
<https://www.investopedia.com/terms/s/social-entrepreneur.asp>
- UN. (2023). *Recover Better-Economic and Social Challenges and Opportunities*.
https://www.un.org/development/desa/en/wp-content/uploads/2020/07/RECOVER_BETTER_0722-1.pdf